

de Institutionen paahvilende Opgaver. Ved Udpegningen af Forligsmænd bør der derfor saavidt muligt drages Omsorg for, at Forligsmændene supplere hinanden.

Ved at lade Forligsmændene — hvis Funktionstid foreslaas sat til 3 Aar — afgaa til forskellige Tider, opnaar man, at der bevares en vis Kontinuitet i Institutionens Virksomhed, og at de Erfaringer, en Forligsmand har høstet under sin Gerning, i højere Grad end nu kan komme Institutionen til Gode.

Paragraffens 2det Stykke svarer i det væsentlige til Bestemmelser i den nuværende Lovs § 1.

Til § 2.

Medens hver Forligsmand — som tidligere nævnt — indenfor sit Omraade efter Udvalgets Mening bør være suveræn, har man dog ment at maatte foreslaa Bestemmelser, hvorved Institutionen uddatil fremtræder som en Enhed. Man har derfor foreslaaet, at Forligsmændene af deres Midte skal vælge en Formand, der er Institutionens administrative Leder, og hvem det paahviler at repræsentere Institutionen uddatil overfor Ministeriet, Organisationerne o. s. v. Anmodninger fra en Organisation om Mægling i en Strid bør derfor — selv om Forligsmændene maatte have fordelt Forretningerne imellem sig ved en Forretningsorden, der er offentlig bekendt — rettes til Formanden. Da Formandens Arbejde vil blive noget større end de to andre Forligsmænds, har man ment, at Valget til Formand kun bør gælde for et Aar ad Gangen.

Som tidligere nævnt mener Udvalget, at Forligsmændene indbyrdes bør forhandle om Retningslinier og Hovedsynspunkter for Forligsinstitutionens Arbejde, og man har derfor foreslaaet, at Forligsmændene, saa ofte det skønnes fornødent, træder sammen efter Indkaldelse af Formanden for under hans Ledelse at drøfte den foreliggende Situation.

Endvidere er man af den Opfattelse, at Forligsmændene — ogsaa i Perioderne mellem Forligsforhandlingerne — bør holde sig underrettede om den almindelige Stilling paa Arbejdsmarkedet, derunder særlig om Lønforholdenes Udvikling. Forligsmændene bør endvidere gøre sig bekendt med de af »Den faste Voldgiftsret« afsagte Kendelser, idet Kendskabet hertil ikke er uden Betydning ved Mæglingsforslagene Udarbejdelse. Endvidere kan Lønforholdenes Udvikling i Nabolandene, særlig de øvrige skandinaviske Lande, i givet

Tilfælde faa Indflydelse paa Udviklingen her i Landet, og Forligsmændene bør derfor ogsaa søge at holde sig underrettede herom. Udvalget har imidlertid ment, at Loven ikke bør indeholde detaljerede Bestemmelser herom, idet dette paa den ene Side formentlig er upaakrævet og paa den anden Side kan komme til at virke uheldigt.

I Paragraffens 3die Stykke har man foreslaaet, at Forligsinstitutionen skal være berettiget til af enhver Arbejdsgiver- og Arbejder-Organisation at forlange tilsendt Eksemplarer af enhver af en saadan Organisation sluttet kollektiv Overenskomst. Den nuværende Lov indeholder ingen tilsvarende Bestemmelse, men selv om Manglen heraf ikke har virket generende, idet Forligsinstitutionen — saavidt Udvalget bekendt — aldrig har haft Vanskeligheder ved at tilvejebringe en Overenskomst, der var af Interesse for Institutionens Arbejde, har man dog ment det rettest i Forslaget at indsætte en Bestemmelse herom. Bestemmelsen omfatter kun de af Organisationerne sluttede *kollektive* Overenskomster og derfor i og for sig ikke Værkstedspriskuranter o. lign., men man forudsætter, at Forligsinstitutionen altid vil kunne komme i Besiddelse af saadanne, hvis det i et enkelt Tilfælde skulde være nødvendigt.

Udvalget har haft under Overvejelse, hvorvidt Lovforslaget burde indeholde et *Paabud* om, at Organisationerne af sig selv til Forligsinstitutionen skulde indsende Eksemplarer af kollektive Overenskomster, af Love og andre vedtægtsmæssige Bestemmelser samt Oplysning om Medlemsantallets Størrelse og Bestyrelsesmedlemmers Navne og Adresser. Man har imidlertid indskrænket sig til at foreslaa indsat den omtalte Bestemmelse om Indsendelse af de kollektive Overenskomster, idet disse har særlig Betydning for Institutionens Arbejde, og de øvrige Aktstykker og Oplysninger — forsaavidt de i givet Tilfælde maatte have Interesse — forudsættes altid at kunne tilvejebringes ad frivillig Vej.

Idet man med Hensyn til Indholdet af Paragraffens 4de Stykke skal henvise til de almindelige Bemærkninger foran, finder man her kun Anledning til at udtale, at Udvalget anser det for rimeligt, at Hovedorganisationerne, forsaavidt Forligsmændene i Henhold til Paragraffen beslutter at fastsætte en Forretningsorden, gøres bekendt med denne.

Slutningen af dette Stykke og Para-